

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o projekcie ustawy regulującej istniejące myta prywatne.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 28 września 1872. polecił wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu, aby dla ocenienia, a względnie dla przeprowadzenia reformy dzisiejszych urządzeń mytniczych, zbierał potrzebne materyały.

Pierwszem zadaniem zatem Wydziału krajowego było, nabyć dokładną ewidencję istniejących w kraju przywilejów mytniczych, oraz zbadać ich podstawy prawne i wysokość pobieranych opłat. Przy tej sposobności przekonał się Wydział krajowy, iż w skutek częstych zmian dawniejszych przepisów o omycaniu jakoteż w skutek przejścia na reprezentację krajową atrybucyi nadawania prawa do poboru myta, różnorodne myt prywatnych utworzyły się kategorie. I tak rozróżnić można:

- 1) myta istniejące na podstawie ustaw sejmowych;
- 2) myta, których pobór opiera się na niewygasłym jeszcze zezwoleniu władz politycznych;
- 3) myta, których posiadacze, pomimo iż terminu nadanej koncesyi minął, o zezwolenie dalszego trwania dotąd się nie postarali;
- 4) myta, uważane przez wykonujących pobór, jako trwała i nienaruszalna własność.

Ten chaotyczny stan rzeczy, nietylko uniemożliwia wszelki pogląd na istniejące stosunki myt, ale staje się powodem, że tu i ówdzie niekoncesyonowany a więc bezprawny pobór tychże się odbywa, oraz, że często wysokość opłaty taryfą wcale nie jest uregulowana.

Wśród tej niepewności wyrabia się także niewłaściwa praktyka stałego przywileju do poboru myta, który wszakże z natury swej dopóty tylko trwać powinien, póki dochodem z niego czerpanym koszta budowy przedmiotu omyconego i jego utrzymania umorzono nie będą.

Pierwszym krokiem, wiodącym do uregulowania stosunków mytniczych jest według zdania Wydziału krajowego, sprowadzenie tychże do jednej, § 6. ust. drog. wskazanej podstawy istnienia, i w tym celu przedstawia Wydział krajowy wysokiemu Sejmowi projekt do ustawy, która wykonanie prawa poboru mytowego bez różnicy zawisłem czyni od zatwierdzającej to prawo ustawy krajowej, zostawiając atoli stronom odpowiedni do jej uzyskania termin.

Nie da się wprawdzie zaprzeczyć, iż myta nie mogące się wykazać koncesyą, w drodze administracyjnej przez c. k. władze polityczne, mogłyby być zasystowane, — Wydział krajowy musi wszakże wyrazić obawę, czyby przez to rażne postępowanie nie ucierpiały komunikacye kraju, a nawet czyby, takowe

wobec możliwych rekursów, nie doznały przerwy do czasu, póki obowiązek utrzymania omyconych przedmiotów, nie przeszedł na strony, ustawą drogową do tego powołane.

Z tych to powodów Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm zechce uchwalić załączony projekt ustawy.

Lwów dnia 4. października 1872.

Leon Książę Sapieha.

Marszałek krajowy.

Sprawozdawca :

Piotr Gross w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim
oznaczająca termin, do którego wykonujący pobór z myt prywatnych, uzyskać
winni koncesye w drodze ustawodawstwa krajowego.

Art. I.

Od 1. stycznia 1875. nie będzie nikt miał prawa pobierać jakiegokolwiek
opłaty od mostu lub przewozu prywatnego, jeżeli się do tego terminu nie wy-
każe koncesyą, w drodze ustawodawstwa krajowego uzyskaną.

Art. II.

Obowiązek utrzymania tych, od omycenia uwolnionych przedmiotów, prze-
chodzi na strony, ustawą drogową do tego powołane.

Art. III.

Przeprowadzenie tej ustawy, polecam mojemu Ministrowi spraw wewnę-
trznych.

Ustawa

z dnia

o zmianach w prawie o wyłączeniu z obrotu wina
dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem
Karkowskim, do którego wykonawczy podór z myś przywilejch, zwłaszcza
winni koncesye w dziedzinie wytworzenia krajowego.

Art. I.

Od 1. stycznia 1875. nie będzie miało prawa poboru jakiegokolwiek
opłaty od wina lub jego wytworzenia, jeżeli się do tego terminu nie wy-
kona koncesya w dziedzinie wytworzenia krajowego.

Art. II.

Opowiadanie niniejsze jest, od ogłoszenia w Dzienniku Państwowym, przez
zobowiązane do jego wykonania.

Art. III.

Przebieganie tej ustawy podlega jednemu z wyjątków przewidzianych w art. 103.
ustawy.